

35 Kč

SOUTĚŽ O LUXUSNÍ ČTEČKU KNIH

INTERVIEW

6/2017

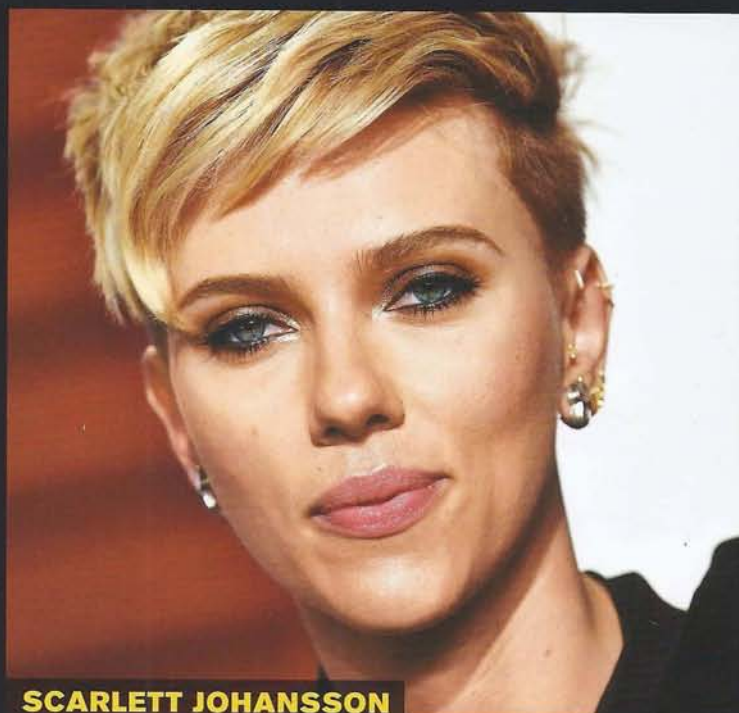
STO STRAN ROZHOVORŮ PRO LIDI, KTEŘÍ NEZAPOMNĚLI ČÍST

Na dohled od **převratného léku na rakovinu prsu**. Vědkyně Kateřina Rohlenová o prvních pokusech na lidech. ▶ **Co čteme a proč?** Neviditelná hranice mezi brakem a vysokou literaturou podle profesora Jiřího Trávnicka ▶ **Rukodělný kumšt v digitální animaci**. Algoritmy Daniela Sýkory chtějí v Hollywoodu. ▶ Novinář a běžec Richard Askwith. Malé umírání na anglických kopcích a **kniha o Emilu Zátopkovi**.

ONDŘEJ SOKOL

Flákač na roztrhání

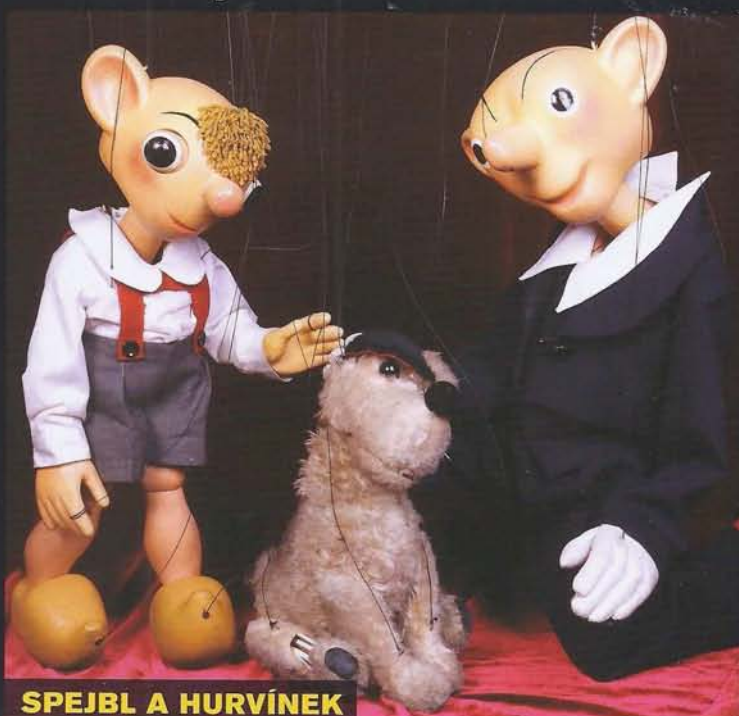
SCARLETT JOHANSSON

Od Woodyho Allena k akční sci-fi

LUCIE BÍLÁ – retro 1992

„Kdo sexuálně nežije, je mrtvej.“

SPEJBL A HURVÍNEK

Na cestě do budoucnosti

CENA: 35 Kč / 1,70 €
9 772336 606003

Hurvínkovo včera, dnes & zítra

Když se narodí česko-moravsko-slezský špunt, a je fuk, jestli holka nebo kluk, v uvítacím výboru jsou rodiče a přátelé – a často i Hurvíněk! Kamarád a první hrdina! Ušatý, v dřevácích, který dává okatě najevo dětský vzdor, jakým jsme si všichni prošli doma mezi třetím a pátým rokem, vzdor vůči nejvyšší autoritě, taťuldovi Spejblovi. Tu větší než malou dávku klučičí drzosti, která mu vždycky projde, mu špunti závidí – ale pak se s ním a Máničkou vypraví za podivuhodným dobrodružstvím, drží hrdinovi palce a v noci se jim zdá, že v Tramtárii, v Nebesíčkách i pekle s ním udržují krok! Takhle je to tedy s Hurvínkem a dětmi už hezkých pár desetiletí. Uvede je do života a dále žije ten svůj. Je báječný i smutný. Rozloučil se se zakladatelem Divadla Spejbla a Hurvínka Josefem Skupou, s dlouholetým ředitelem a hlavním interpretem divadla Milošem Kirschnerem, a dnes už jen rád vzpomíná i na jeho ženu Helenu Štáchovou, která po jeho smrti v roce 1996 až do letoška divadlo vedla. Teď mají osud Hurvínka a dalších postav v rukou jejich děti Denisa a Miloš Kirschnerovi, sourozenci a dědici ochranné známky na hvězdy Divadla Spejbla a Hurvínka.

Každá generace má své sjednotitele a ty, co za ni jdou s kůží na trh. Hurvínek je v naší středo-evropské kotlině obvykle prvním sjednotitelem všech generací. Vnímáte toto poslání?

Denisa Kirschnerová: To poslání plní Hurvínek už devadesát let. Požehnané narozeniny oslavil loni a my měli radost, že můžeme připravit výstavy na jeho počest. Byly tři. Reprezentativní na pražské Staroměstské radnici byla spíše pro dospělé, zato ty v Muzeu loutkářských kultur v Chrudimi a v Muzeu hlavního města Prahy, koncipované jako interaktivní, měly potěšit a pobavit především děti. Spolu s Hurvínkem rozbalovaly dárky, které dostal od Spejbla, jemuž zbývají jen tři roky do stovky, Máničky, té je již sedmaosmdesát, a bábiniky, tedy

paní Kateřiny, která „žije“ pouhých čtyřicet šest let. Provázely je hlasy všech. tři Hurvínkových interpretů – Josefa Skupy, Miloše Kirschnera a Martina Kláska, poslechly si i Máničku s bábinou. Roky jsem dělala v divadle archivářku a práce na výstavách mě ohromně bavila. Předtím jsem si tuhle roli vyzkoušela při přípravě knihy ke Spejbloým devadesátinám. Zařadila jsem do ní fotografie a ukázky z her, které zatím nikde nevyšly. A první etapa, ta skupovská, ukázala, že divadlo bylo už za první republiky vnímáno jako součást tehdejší kultury. I když to bylo oficiálně divadlo loutkové, a Skupova konfesní knížka to dokazuje, bylo zařazeno mezi poutové atrakce, jakými jsou kolotoče a cirkusy. Když Voskovec s Werichem otvírali divadlo U Nováků, připravili čtyřicetihodinový program i s dětskou částí a v ní spoléhali na Skupu. Jenže

z provozování loutkové „atrakce“ by museli platit tak vysoké poplatky, že by se jim to nevyplatilo. Skupa u nich párkrát hostoval, a dokonce plánovali i společná představení s hudbou Jaroslava Ježka. Když Skupa v těch letech hledal autory, napsal i Karlu Čapkovi. Po přečtení *Války s Mloky* byl přesvědčen, že Čapek je schopen napsat hru s člověčím humorem. Spisovatel mu odpověděl, že si nabídky váží, ale je tak zaneprázdněn, že další úkoly si na svá bedra brát nemůže. Podíváme-li se na Skupův důvod, proč Čapkovi psal, očima dramaturga, byl to krok logický. Skupa přesně věděl, co charaktery Spejbla a Hurvínka potřebují. Ostatně jeho skvělé a opravdu kultovní dialogy a scénky, které všichni známe z vinylových desek, a mnozí z paměti, mluví za všechno. Takhle ty dva Skupa viděl a právě tak to i dokonale fungovalo!

Snímky z výstav připomínajících požehnané narozeniny legendárních postavček

Každý kostým pro Hurvínka vyžaduje jinou loutku, protože jeho převlékání během představení by bylo příliš složité.

2 Jen na okraj, ke spolupráci s Ježkem po letech došlo, a to díky skladateli Jindřichu Brabcovi. V komedii *Jak Hurvíněk k Máničce přišel*, kde se zpívali i Tři strážníci, má Mániččina ústřední píseň melodií jedné z písní Ježkových, ale Brabec ji nechává Máničku zpívat pozpátku. Začíná koncem a končí začátkem. Podívejme se teď na Hurvínka coby loutku, na jeho početí a první roky na scéně.

Denisa: Hurvínka vyřezal jako převkapení pro Skupu řezbář Gustav Nosek. Postavička měla být alternativou ke Spejblovi a Nosek ji obohatil o ta kouklivá, protáčejší se očka, která bez přehánění dostanou každého diváka. Skupa byl dokonalý improvizátor a hned s Hurvínkem vystoupil. Jeho plzeňští diváci klučinu okamžitě pasovali na Spejblova syna. S tím Skupa nepočítal, bral by spíše Spejblova partnera. Ale diváci mu příbuzenskou verzi nové jeviště dvojice vnutili. Zpočátku byla Hurvínkovou loutkovodičkou paní Rozmarová a ta ho pořádně rozmazlovala. Šla mu šatičky, stejně tak paní Skupová, obě ho převlékaly a chovaly se k němu mateřsky. Jenže Skupa chtěl, aby se jeho dress code

ujednotil. Bylo rozhodnuto o košilce a krátkých modrých kalhotách, které držely zelené šle. Po letech, kvůli trikovému snímání v televizi, se barvy změnily – kalhoty šedivé, šle červené. Když se dnes dělá výprava pro novou hru a Hurvíněk se má objevit v různých situacích a má umět něco navíc, musí se vyrobit loutka nová, dublér. Jiný je Hurvíněk hrající na housle, jiný na skateboardu. A má-li mít najednou ve hře jiný kostým než jen ten svůj, musí v něm přijít i jiný Hurvíněk. Převlékat loutku při představení kvůli nitím nejde. Musela by se z nití odvázat a zase navazovat a to opravdu není práce na minutu. Takže nám Hurvínků utěšeně přibývá! Navíc máme Hurvínky a Spejblů různých velikostí. Těm nejmenším říkáme myšičky, loutky větší jsou kukátkové, hrající na zmenšeném jevišti ve vykrytém výrezu – kukátku. Pak máme loutky forbinové, s nimiž hrají herci na předscéně. Na ni vyšli Spejbl s Hurvínkem poprvé v šedesátých letech v tátových *Srdečných metamorfózech*, a protože kukátkové loutky byly vedle vodičů náhle titěrné, musely se zvětšit. Zároveň se více zaoblily a vyrostly do podoby, jak je známe dnes. →

DENISA KIRSCHNEROVÁ (42)

Vystudovala FFUK, obor kulturologie. V roce 1996 – nastoupila do Divadla Spejbla a Hurvínka jako dramaturgyně.

Je autorkou a spoluautorkou her:
1993 – H. Štáchová / Denisa: *Jak si Hurvíněk s Máničkou hrál na doktora*
2001 – Mlsný Hurvíněk
2003 – Denisa / M. Klásek: *Hurvíněk už zase zlobí*, Denisa / M. Klásek: *Hurvínkova cesta do Tramtárie*
2007 – H. Štáchová / Denisa: *Žeryk padá vzhůru*
2013 – *Hurvínkova Nebesíčka*
Podílela se na vzniku CD, například: *Hurvínkův dřeváček*; *Hurvíněk a funicí Billy*; *Hurvájz, vyžvejkní se!*

Je také autorkou knih:
Nechci do jiný cimry; *S Orlíkem Prahou – Malá Strana*; komiksu *Šmankote!* a publikace o historii divadla *Spejbl a Hurvíněk...na nitkách osudu*
Spolupracovala s Českou televizí na projektech *S Hurvínkem za lékařem* (2005) nebo *Angličtina s Hurvínkem* (2014).
Podílela se na výstavách Divadla Spejbla a Hurvínka *Hurvíněk má narozeniny!* (2016); *Ať žije Hurvíněk* (2016–2017).

MILOŠ KIRSCHNER (40)

Vystudoval Střední školu uměleckého designu v Čakovicích a FAMU, obor animovaný film.

Jeho působení v divadle:
2002 – první návrhy loutek – H. Štáchová: *O myších a loutkách*
2003 – návrhy loutek – *Hurvínkova cesta do Tramtárie*
2008 – první hra – Miloš / H. Štáchová: *Jak pan Spejbl prášil*
2010 – nastoupil do divadla jako výtvarník
2011 – *Hurvíněk mezi osly* (autor, režie, návrhy loutek, scéna)
2014 – *Jak s Máničkou šli všichni čerti* (autor, režie, návrhy loutek, scéna)
2017 – *Spejbl a město hříchu* (autor, režie, návrhy loutek, scéna)

Miloš Kirschner se svými osudovými dřevěnými přáteli

Archivní snímek s Helenou Štáchovou a Milošem Kirschnerem

3 Přebíráte žezlo v divadle, s nímž jsou od roku 1952 úzce spjaty osudy vaší rodiny. Připomeňme si, jak to bylo, než jste se v sedmdesátých letech narodili do loutkářského světa rodičům, kteří otevřeli české tradici dveře k divákům v desítkách zemí. Jejich aplaus byl a je pro divadlo odměnou, poděkováním – a pro vás i závazkem.

Denisa: Máma, tedy Helena Štáchová, se s tátou seznámila až v divadle. Maturovala v jedenašedesátém na gymnáziu Na Pražačce, kde byla její maminka profesorkou. Řekla si tedy, že by mohla učit také. Přijali ji na Vysokou školu pedagogickou, obor výtvarná výchova – čeština. Jenže hned o prázdninách potkala rodina na dovolené v Krkonoších babiččinu kolegyni, jejíž dcera studovala herectví a scénografii na loutkařině na DAMU. To se máma poprvé dozvěděla, že taková katedra existuje, a zalíbilo se jí, že by u divadla mohla uplatnit i svůj výtvarný talent. Kariéře učitelky dala sbohem a rok do pohovorů na DAMU strávila jako elévka v Divadle Spejbla a Hurvínka, jak sama říkala, spíše jako všetečná holka, která se všem mohla motat pod nohama. Ředitelkou byla Jiřina Skupová, uměleckým šéfem táta – Miloš Kirschner. Tehdy se mu prý vyhýbala obloukem, a když se jí náhodou na něco zeptal, její inteligenci kvocient klesl na nulu. Při vůbec prvním setkání s tímhle divadlem ji ovšem museli coby malou divačku vynést, to když se v *Hurvínkovi* mezi

broučky zjevil duch. Těžko by tehdy někdo v onu chvíli jejího šoku uvěřil, že právě tahle divadelní scéna bude jejím údělem. Ovšem jeden náznak osudové spřízněnosti tu byl. Když se malá milovnice zvířátek měla rozhodnout, zda chce živou myšku, nebo Hurvínka, vybrala si jeho. Do divadla pak byla po absolvování loutkářské katedry přijata v roce 1966. A táta? Ke hraní v loutkovém divadle ho nutil jeho otec, loutkář. Měli v pražské Libni divadlo Na Korábě, ale táta hraní opravdu nesnášel. Tlak byl ovšem velký, otec mu dokonce jednou řekl: „Když nepřijs, tak už nechod domů!“ A táta spal tři dny v parku, protože na zkoušku nešel. V den, kdy otec pozval k návštěvě jejich scény profesora Skupu, hrál táta Kašpárka, mluvil fistulkou, a když se na jevišti objevila další loutka, kníratý Škrhola, mluvil i za něho. V dialogu to pořádně rozbalil, a to se Skupovi hrozně líbilo. Po představení za ním přišel – Kašpárka hraješ moc pěkně, já bych ti to svoje divadlo hned předal, ale už nemůžu, už není moje, je družstevní. I tohle byl takový závan budoucnosti. Po válce, v šestačtyřicátém, šel táta studovat na práva, jenže tři roky nato, před ukončením studia, byl ze školy vyloučen a ještě s dalšími mladými lidmi souzen za protistátní činnost. Právníké školení a výřecnost mu pomohly u soudu jeho vinu zmírnit a vydávání nežádoucího časopisu, k němuž kreslil obálku, mu

vyneslo čtyři měsíce natvrdo a tisíc korun pokuty. Pak pracoval v ČKD a na vojnu nastoupil do Svaté Dobrotivé. Jméno hezké, posádka PTP, černí baroni, vojin Kirschner kopáč, zedník, horník. A pak ho Skupa, který na něho nezapomněl, dostal přes odpor pracovního úřadu v roce 1951 do svého, už pražského divadla. Brzo začal tajně za Skupu mluvit Hurvínka i Spejbla, pan profesor se chodil jenom klanět. V triapadesátém roce odjíždělo divadlo na festival mládeže do Bukurešti. Skupa byl právě po infarktu, a tak úřady musely kvůli podepsaným smlouvám povolit výjezd za hranice bývalému pétépákoví. Když se táta šéfa zeptal, jak to má hrát, jak divadlo nejlépe představit, Skupa pronesl památnou větu: „Hraj to, jak chceš, voni budou stejně h***o rozumět!“ Po téhle „radě“ to tátovi nedalo, no jo, ale Spejbl s Hurvínkem jsou slovní klauni a stálo by za to jejich dialogy přeložit, aby tomu lidi rozuměli. A tak ve vlaku do Bukurešti – což je scéna jako z filmu – mu s překladem pomáhali houslový virtuos Suk a Hanzelka se Zikmundem. Přeložili dialogy do několika jazykových verzí a mělo to velký úspěch, hráli daleko více představení, než původně měli. Tady hledejme zrod těch našich proslavených cizojazyčných verzí. Divadlo navštívilo čtyřiatřicet zemí a hrálo ve dvaadvaceti jazycích! V roce 1956 pak Josef Skupa oficiální listinou oznámil divákům, že za svého nástupce v rolích Spejbla a Hurvínka jmenuje Miloše Kirschnera, který ho již delší dobu zastupuje.

V roce 1966 se jednoho dne po představení zeptal ženatý ředitel divadla Kirschner nové členky: „Štáchová, kam jdeš?“ – „Domů, pane řediteli.“ – „Nikam nepůjdeš, doprovodíš domů ty mne!“ Nemělo to tehdy nic společného se začínajícím vztahem, táta trápila chorobná úzkost z davu a strach z volného prostranství, a proto byl rád, když nemusel jít domů sám. Časem ale strach mizel a vztah s mámou se měnil. Vzali se 7. srpna 1972 v osm ráno na Staroměstské radnici, natajno, a pak mazali na autobus, aby stihli zájezd do Německa. S kolegy si připili až v Berlíně.

Divadlo znovu oživilo dvě
legendární představení –
DĚJINY KONTRA SPEJBL
a SPEJBL VERSUS DRÁKULA.

4

Středeční večery dnes patří představením pro dospělé a divadlo vsadilo na správnou kartu, když kromě úspěšného pásma s nejlepšími

čísly uvedlo i dva starší tituly.

Denisa: Když jsme v roce 2010 slavili osmdesát let profesionální činnosti, napadlo mě otevřít zlatý fond divadla a přivést zpátky na jeviště legendární představení *Dějiny kontra Spejbl a Spejbl versus Drákula*. Na rovinu, jedním z důvodů byla i má touha konečně takhle velká představení vidět! *Dějiny kontra Spejbl* – původní text Augustina Kneifela je z roku 1932 – zároveň nabízely i pohled do loutkářského zákulisí a uměly prodat dovednosti našeho řemesla. Kumštu loutkovodičů i mluvičů. Koncept je postaven na tom, že vodiči s loutkami hrají, podobně jako při

forbinách, před diváky. A mluvičské umění tu prezentovali dva mluviči, kteří se představili v několika rolích. Ve finální tátově úpravě textu, který samozřejmě doznal řady změn, hráli tyto nelehké role od premiéry v roce 1970 máma s otcem. Hra je o tom, jak vynálezy, které měly sloužit lidem, byly proti nim zneužity. Text je výborný a hra se vrátila na dnešní jeviště právem. Máma s Martinem Kláskem dokázali, že i dnes se taková inscenace může díky interpretům stát uměleckou událostí.

Miloš Kirschner: Jen dopovím, že představení s rodiči je zaznamenáno v České televizi a já jsem se při našem novém uvedení držel původní scénografie. Co se týká *Drákuly*, já to představení viděl asi ve třech letech a pamatuji si jen to, že Drákulovi svítily oči. A takhle jediná loutka je také zachována v našem fundusu. Za-

čali jsme tedy s režisérem Martinem Kláskem řešit, jak *Drákulu* pojmout. Protože existuje i deska s rozhlasovou úpravou hry – autorkou scénáře byla skvělá rozhlasová režisérka Helena Philippová –, mohl jsem si hru pořádně naposlouchat a prostudovat, ale „bez obrazu“. Nakreslil jsem návrhy loutek a scény a přemýšleli jsme, jak inscenaci oživit. Začali jsme využívat okna ve scéně, písničky jsme inscenovali jako klipy a okořeníli je novými postavami – smrtkou, netopýry, rudými pusinkami... Původní inscenace byla také odehrána forbinově, a také trochu naivně, nám se podařilo přijít se živějším a dynamičtějším pojetím. Velkým plusem je geniální muzika Ivana Štědrého, nahraná orchestrem Václava Zahradníka – díky ní hrajeme za velkého zájmu publika i s dřevěnými herci opravdu „velký“ muzikál. ➔

▼ PLACENÁ INZERCE

**ROCK
FOR
PEOPLE
4-6/7
2017
HRADEC
KRÁLOVÉ**

PARAMORE /US
DIE ANTWOORD /ZA
EVANESCENCE /US
MASTODON /US / **FOSTER THE PEOPLE** /US
THREE DAYS GRACE /CA / **CAGE THE ELEPHANT** /US
THE BLOODY BEETROOTS LIVE /IT / **DUB FX** /AU / **YOU ME AT SIX** /GB
KRAFTKLUB /DE / **SLAVES** /GB / **MARMOZETS** /GB / **MOOSE BLOOD** /GB / **NORHLANE** /AU
DEEZ NUTS /AU / **ESKIMO CALLBOY** /DE / **COMEBACK KID** /CA / **THURSTON MOORE GROUP** /US
LOWER THAN ATLANTIS /GB / **KONTRUST** /AT / **SAM ALONE & THE GRAVEDIGGERS** /PT
THE PICTUREBOOKS /DE / **NOVELISTS** /FR / **SPRING KING** /GB / **TAGADA JONES** /FR
IMMINENCE /SE / **GOMAD! & MONSTER** /ES / **GASMACK GILMORE** /AT / **IDLES** /GB ...

WWW.ROCKFORPEOPLE.CZ

ZA PODPORY:

Výtvarník Miloš Kirschner
s natahovacím čertem Slušiferem

S Vracím se do svého mládí a k představení, které jsem viděl s tátou loutkářem ve zlínském Velkém kině – Gottwaldov se mezi lidem obecným jaksi neujal. Divadlo přijelo s pásmem efektních a dokonalých revuálních čísel, kterým dominovala pravá česká dechovka – a diváci, kteří věděli, že Spejbl s Hurvínkem jsou loutky, se o přestávce přeli, jestli muzikanti a další revuální šikulové jsou také loutky, nebo živí lidé. Velikost kina nedovolovala vidět nitě a zkreslovala i velikost postav na ohromném pódiu. Ptám se vás, Miloši, jako výtvarníka Divadla Spejbla a Hurvínka, zda neplánujete – třeba na způsob dnešního nového cirkusu – podobný princip předvádějící, co všechno loutky dovedou.

Miloš: Vážně se o tom s Martinem Kláskem bavíme. Láká nás vymyslet nová revuální čísla hraná dokonale technologicky vymakanými loutkami, která by se dala spojit do loutkové revue. Máme i pracovní název – *Spejblova zlatá kaplička*. Základem úvah je logicky ohlížení se za postupy a nápady, které už objevili pradávni loutkáři i zkušení tvůrci loutek našeho divadla. Jde o ožívování i jejich figlů a vychytávek. Když vymýšlím pro inscenaci charakter loutky, začne se mi mé výtvarno s nabídkou technologických možností automaticky spojovat – třeba v inscenaci *Jak s Máničkou šli všichni čerti* mám předělávku klasického dupáka, který se objevoval v historii marionetového divadla snad na všech scénách. Je to loutka efektní, postavená na tom nejjednodušším fóru – dupák dupe, smrštuje se a natahuje. U mě je dupákem čert Slušifer, který se věčně povyšuje a vytahuje, tak jsem ho udělal jako harmoniku s vyoseným tělem připomínajícím hada. Což k „hadovitosti“ postavy přesně sedí. Pan Pojar, u kterého jsem studoval, zdůrazňoval, že loutka v divadle i loutkovém filmu je vždy určitá transformace, přeměna, která posiluje charakter. Opravdovost v jisté stylizaci je mnohdy uvěřitelnější než kopie reality. K té se dnes bohužel mnohé animované filmy utíkají.

Pracovat v marionetovém divadle je pro výtvarníka s neomezenou fantazií výhra. Každá hra, kterou inscenuji, ať už ji psal někdo jiný, nebo já, musí být symbiózou textu a výtvarna. Zkousím různé žánry a směřuji ke svému osobnímu výkladu, jak a čím by

„Pracovat v marionetovém divadle je pro výtvarníka s neomezenou fantazií výhra,“ říká Miloš Kirschner.

Spousta loutek je vystavena ve foyeru divadla.

mělo a mohlo nové představení na diváky zapůsobit, co by mu mělo přínést. Jsou to střípky nasbírané, možná i podvědomě, přes rodiče a atmosféru, v níž jsme vyrůstali, takové nehmataelné věci, které nás ale programují a ukazují nám cestu. Ovšem člověk si tak úplně nedokáže představit, kam ho dovedou... Ale je to řetězová reakce, každá moje inscenace ovlivňuje inscenaci další, to vím jistě!

Denisa: Miloš se vždycky snaží dělat představení tak, aby se jednotlivé výstupy daly použít jako čísla. A to je pro nás velké plus. Při poslední rekonstrukci divadla vznikl vedle foyeru prostor, kde teď máme muzeum loutek z našeho fundusu. Vystavili jsme jich téměř dvě stě a řada z nich je vytvořena právě pro revuální a pohybově zajímavá čísla uplatněná ve své době v nejrůznějších inscenacích. →

▼ PLACENÁ INZERCE

32 AVIVÁŽÍ VYROBENÝCH V ČESKU

www.dedra.cz

ČÍM JSOU NAŠE AVIVÁŽNÍ KONDICIONÉRY UNIKÁTNÍ?

Obsahují 4 x více kosmetického parfému než běžně dostupné aviváže. Voní i po sušení v sušičce prádla. Obsahují aloe vera barbadensis. Obsahují elastil® ME, který zabraňuje pomačkání jednotlivých vláken prádla a dodá jim potřebnou pružnost, zároveň usnadňuje žehlení. Díky složce antistaticum Vaše prádlo „neelektrizuje“. Bez přídavků barviv.

Spejbl a Hurvíněk pro dospělé – tentokrát v černobílé verzi

6 Jaro letošního roku pozvalo diváky na premiéru hry *Spejbl a město hříchu*. Vznikla ve spolupráci s textařem a spisovatelem Robinem Králem, s hudbou Jana Lstibůrka. Je určena dospělým divákům a neúprosně nabourává zažitě představy o Divadle Spejbla a Hurvínka. Cesta, o které, Miloši, říkáte, že přesně nevíte, kam člověka dovede, vás vtáhla jako výtvarníka a režiséra v jedné osobě do temných koutů bezcitného města s koloritem čtyřicátých let, kde by

bylo Hurvínkovo vítězoslavné Chá chá! okamžitě připíchnuto ostrou kudlou na plot s otrhanými plakáty.

Miloš: Je to moje první hra pro dospělé, pokus spojit žánr noir s muzikálem a zároveň vyprávět příběh trochu jiným způsobem, než jsme u nás zvyklí. Základem děje je detektivní zápletko – Spejbl je na stopě vraha a snaží se zjistit, kdo to je. Přitom je zavlečen do událostí, které čím dál více směřují k hypotéze, že vrahem by mohl být i sám Hurvíněk. Nejde o čistě marionetové divadlo, využíváme i černou přípomoc „neviditelných“ herců na jevišti. Už to samo posouvá realizaci i budou-

cích inscenací k novým možnostem. Nejdůležitějším výtvarným prvkem je ale fakt, že představení je celé černobílé, takže připomíná černobílý film. Šlo mi o to, aby se propojily všechny vjemy – dějový, obrazový, zvukový. Aby divák zažil zvláštní, chvílemi ne úplně příjemný pocit. Protože je to ale absurdní hra, díky tomuhle střetu obsahu a formy může i noir jiskřit humorem. A pár prvních představení ukázalo, že diváci si tyto momenty užívají. Takže vás zvu na některou poprázdňinovou středu, ať to, o čem mluvím, prožijete na vlastní kůži! Noir, písně, hvězdy divadla. Jste vítáni!

Pro Denisu i Miloše se staly loutky stejnou vášní jako pro jejich rodiče.

7 Pozvání na příští sezonu máme, ale její podzimní začátek bude pro divadlo, jeho fanoušky a širokou diváckou obec důležitý i z jiného

důvodu. Do kin bude uveden téměř po osmileté výrobě příběh *Hurvínek a kouzelné muzeum* producenta Martina Kotíka, příběh ve 3D, na němž se podíleli tvůrci zkušení i ti, kteří mají filmovou dráhu teprve před sebou.

Denisa: Hurvínek se neobjevuje v animovaném filmu poprvé. Premiérou byl kreslený *Všudybýlek* Jiřího Trnky, který dělal reklamu na rádio, pak byl stejným tvůrcem natočen loutkový film *Cirkus Hurvínek* a do třetice vznikl loutkový film Břetislava Pojara *Spejbl na stopě*.

Miloš: V každé té adaptaci najdeme určitý posun Hurvínkova charakteru, drobnosti, kterými se liší od Hurvínka jevištního. Tady je posun daný médii i zcela

Animovaný Hurvínek bude v kinech letos na podzim.

jiným způsobem vyprávění, který ale bude pro dnešní dětské diváky naprosto perfektní. Je to jejich zažitá poetika a dobrodružný příběh kluka Hurvínka budou přijímat bez jakýchkoli pochybností. Na scénáři se podílím spolu s dánským animátorem a režisérem Jesperem Møllerem, velmi zkušeným a uznávaným tvůrcem, připomeňme jen jeho *Asterixe a Vikingy*. Celý vizuál filmu vytvořil Čech, Martin Zahradník. Je to neuvěřitelný mladý muž, který je na úrovni amerických pixarových studií. Údajně snad vystudoval automobilový design, ale tahle filmová práce ho baví a na výsledku je to vidět. Když se vybíral výtvarník, přinesl ukázat návrhy a omlouval se, že toho nemá moc, a pak předvedl

fůru hotových věcí už ve 3D. Měl to nasvícené, s popisky, měl vyřešené i některé technické detaily.

Denisa: Martin je tak pro věc zapálený fajnšmekr, že i všechny dopravní prostředky, které se ve filmu vyskytují, by byly funkční! A když jsme mluvili o „drobnostech“, jimiž se liší filmoví Hurvínoci od jevištního, v tomto snímku je jedna drobnost zásadní. Hurvínek nemá dřeváky, ale dřevěné kečky. To proto, že v animaci nešlo v dřevácích dosáhnout věrohodného pohybu.

Miloš: Film se vyráběl nejdříve v Německu a Dánsku, pak v Belgii a Rusku. Na všech pozicích supervizuji práci Češi, aby ohlíželi charakteru našich hrdinů a jistou nezaměnitelnou „atmosféru“, která k nim patří. →

▼ PLACENÁ INZERCE

JÍŽ OD
370 Kč

WWW.CPP.CZ

957 444 555
www.cpp.cz

**MÁTE KLIKU,
ZAPLATÍME
ŠKODU I VÁM**

Připojištění **KLIKA**
k povinnému
ručení kryje
škodu i na
Vašem vozidle

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

8

V titulku našeho rozhovoru je posledním slovem to otevřené „zítra“. Zítra se stane moře věcí, zítřky jsou spojeny s našimi přáními. Co byste si přáli vy?

Denisa: Aby se nám povedla dobře inscenovat nová hra *Hurvínek* v *Hajanech*, kterou teď začneme zkoušet. Je to poslední mamčin autorský počín. Chtěla hru i režirovat, nyní se režie ujme tým Martin Klásek, Miloš a Ondra Lážnovský. Výtvarnici je Jana Bačová Kroftová. Bude to představení pro nejmenší diváky. Do budoucna bychom se chtěli téhle linii pro malé a „školkové“ děti věnovat více. Ale nechceme opomenout ani teenagery. Láká nás propojit tradici s dnešními divadelními postupy a možnostmi.

Miloš: Rádi bychom se zaměřili i na větší prezentaci divadla v evropské a světové loutkářské rodině, která se schází na nejrůznějších festivalech a přehlídkách. Chceme se zahraničními tvůrci navázat spoluprací a pomoci budovat komunitu podobně smýšlejících loutkových divadel. Nejsme zařazenou, uzavřenou konzervou, kterou si diváci vychutnávají z nostalgie. Už dlouho v divadle probíhá jistý progres, který může diváky v dobrém překvapit.

Denisa: Základem všeho konání je ale, měřeno věkem pana Spejbla, dnes už téměř stoletá zkušenost naší značky. Děti berou Hurvínka a Máničku jako kamarády a chtějí jít příběhem s nimi. To je alfa a omega naší existence. Držíme si palce.

Umělecký soubor Divadla Spejbla a Hurvínka. Nahoře zleva: Matěj Kopecký, Richard Maška, Josef Ešpandr, Tomáš Slepánek, Zita Morávková, René Hájek, Alena Macháčková. Dole zleva: Ondřej Lážnovský, Michal Barták, Květoslava Plachetková, Michaela Stejskalová, Marie Šimcová.

HISTORIE DIVADLA SPEJBLA A HURVÍNKA

- 1920 – „narodil se“ Spejbl
- 1926 – „narodil se“ Hurvínek
- 1927 – narodil se Miloš Kirschner
- 1930 – „narodili se“ Mánička a Žeryk – divadlo v Plzni se zprofesionalizovalo
- 1944 – divadlo uzavřeno nacisty
- 1944 – narodila se Helena Štáchová
- 1945 – bylo zahájeno pražské působení divadla
- 1952 – do divadla přišel Miloš Kirschner
- 1957 – zemřel Josef Skupa
- 1957 – narodil se Martin Klásek

- 1966 – členkou souboru se stala Helena Štáchová
- 1971 – „narodila se“ Bábinka / paní Kateřina
- 1973 – do divadla nastoupil Martin Klásek, roku 1996 se stal uměleckým šéfem souboru
- 1974 – Martin Klásek poprvé promluvil za Hurvínka
- 1982 – v představeních alternoval s Milošem Kirschnerem
- 1995 – divadlo se přestěhovalo do Dejvic
- 1996 – zemřel Miloš Kirschner
- 1996 – Helena Štáchová se 1. 9. stala ředitelkou divadla
- 2017 – 22. 3. Helena Štáchová zemřela